

Οἱ ἀκόλουθες ὀκτὼ νοταριακὲς πράξεις (ἀρ. 5 - 14) εἶναι τοῦ Γιάννη Δαμοδοῦ (σημειῶνω ὅτι τὶς περισσότερες φορές ὑπογράφει ὡς Ἰάννης Νταμοδός, Δαμοδός ὑπογράφει μόνο ὁ φιλόσοφος). Τὸ 1723 (ἀρ. 5) ὁ Γιάννης εἶχε ἀγοράσει ἓνα σπίτι ἀπὸ τὸν Ἀναστάση Λυκόπουλο ποὺ κατοικεῖ στὴ Ζάκυνθο. Τώρα (1741) ἐξωφλεῖ τὸ ὑπόλοιπο τοῦ χρέους του : 20 ρεάλια. Τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1742 (ἀρ. 6) ἀγοράζει τὰ κλήματα τῆς σταφίδας στὸν Πλατυμπόρο, ὅπου ἡ γῆ ἀνήκει στὴν ἐκκλησία. Ἡ ἀναλογία γῆ — κλήματα εἶναι 5/2. Πληρώνει στὸν Πέτρο Γαλάτη 9 δουκάτα. (Πρόκειται γιὰ ἀσημένια δουκάτα «τοῦ τόπου» ποὺ ἀντιστοιχοῦν σὲ ὅλες τὶς πράξεις πρὸς 6 λίρες τὸ ἓνα). Τρεῖς πράξεις τοῦ 1744 (ἀρ. 7 - 9) ἀναφέρονται σὲ ἐπιστροφή ἢ διακανονισμό δανείου ἀπὸ τὸν Γιάννη Δαμοδὸ πρὸς συμπατριῶτες του. Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1744 (ἀρ. 7) οἱ ἀδελφοὶ Γιάννης καὶ Ἀνδρέας Γαλάτης ἔχουν δανειστεῖ ἀπὸ τὸν Γιάννη, τὸν Νοέμβριο τοῦ 1741, 9 ρεάλια, τὰ ὅποια ἔχουν φθάσει μὲ τὸν τόκο 10% στὰ 11 ρεάλια καὶ 7 λίτρες. Τοῦ παραχωροῦν χωράφι τους στὰ Θεωριτζάτα τὸ ὁποῖο ἔκρινε ἡ ἐκτίμηση ἀκριβότερο, ἔτσι ὁ Γιάννης πληρώνει τὴ διαφορά τῆς ἀξίας. Οἱ ἐπόμενες δύο πράξεις ἔχουν σχέση μὲ δανεισμό σὲ μέλη τῆς ἴδιας οἰκογένειας, τοὺς Βουτζηναῖ. Στὴν πρώτη (ἀρ. 8) ὁ Γιάννης Βουτζηναῖς ποὺ ἔχει δανειστεῖ, ἀπὸ τὸ 1741, 20 ρεάλια καὶ ἔφθασαν τώρα (Αὐγούστο 1744), μὲ τὸν τόκο τους, 26 ρεάλια, παραχωρεῖ στὸ Γιάννη Δαμοδὸ τὰ κλήματα σταφίδας του στὸν Κοφηνά, ἐκτάσεως 7 ταγαρίων, κατὰ τὴν ἐκτίμηση ἀξίας 24 ρεαλίων, μὲ τὸν ὅρο : «ὅταν δώσει πίσω τὶς γαζέττες στοὺς διατεταγμένους καιροὺς νὰ ἡμπορεῖ νὰ τὸ ἐξαγοράζει, χωρὶς ἐμπόδιο».

Τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1744 (ἀρ. 9) ὁ Φραγκίσκος Βουτζηναῖς ποὺ εἶχε δανειστεῖ μαζί μὲ τὸν ἀδελφὸ του τὸ Νοέμβριο τοῦ 1740, 14 ρεάλια, σήμερα 19 ρεάλια καὶ 6 λίτρες, «μὴν ἔχοντας νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος εὐχαριστηθῆ νὰ τζεδέρη καὶ πούλησῃ χωράφι του στὰ Θεωριτζάτα» 2 βατζελίων, ποὺ ἐκτιμήθηκε γιὰ 120 δουκάτα. Τὴ διαφορά ποὺ εἶναι 52 ρεάλια καὶ 4 λίτρες, σχεδὸν διπλάσια ἀπὸ τὸ χρέος, τὴν πλήρωσε ὁ Δαμοδός καὶ πῆρε τὸ χωράφι, σημειώνεται μάλιστα ὅτι πλήρωσε σὲ χρυσὰ τζεκίνια. Τὸ ἐνδιαφέρον ἐδῶ εἶναι ὅτι ὀκτὼ χρόνια ἀργότερα (ἀρ. 10) ὁ Νικολὸς Βουτζηναῖς, ὡς «προσιμότερος συγγενής», ἐξαγοράζει τὸ χωράφι δίνοντας στὸ Δαμοδὸ τὴν τιμὴ τῆς ἐκτίμησης τοῦ 1744, δηλαδὴ 120 δουκάτα ποὺ ἀντιστοιχοῦν σὲ 72 ρεάλια προσθέτοντας 8 ρεάλια γιὰ τὸ «μιλιοραμέντο», τὴ βελτίωση δηλαδὴ τοῦ κτήματος.

Τὸ 1748 (ἀρ. 11) ἓνας ἀκόμη Βουτζηναῖς, ὁ Γεράσιμος, ποὺ εἶχε δανειστεῖ ἀπὸ τὸν Γιάννη Δαμοδὸ τὸ 1740, 12 ρεάλια, τώρα μὲ τοὺς τόκους 21 ρεάλια καὶ 6 λίτρες, «μὴν ἔχοντας τὸ μόνον νὰ δώσει τὰ σολδία, τοῦ πωλεῖ» κλήματα σταφίδας στὶς Παλιές, βατζελίου $1\frac{1}{2}$ καὶ τὸ ἀλώνι στὸν Πλατυμπόρο. Τὸ ποσὸ τῆς ἐκτίμησης, 32 δουκάτα καὶ 2 λίρες, συμπλήρωσε ὁ

Βουτζηναῖς με 1 ρεάλι και 6 λίρες για να καλύψει το ποσό του χρέους.

Τὰ υπόλοιπα τρία έγγραφα ἀφοροῦν μιὰ ἀνταλλαγή και δύο πωλήσεις ἀπὸ τὸ Γιάννη Δαμοδὸ (ἀρ. 12, 13, 14), Τὸ 1745 πουλάει τὰ κλήματα σταφίδας στὸν Ἅγιο Ἰωάννη για 18 δουκάτα και τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1795, δύο μόλις μῆνες πρὶν τὸ θάνατό του, κλήματα στὸν Πλατύμπορο για 10 δουκάτα.

Ἐπὶ τὰ ἐπόμενα ὀκτὼ έγγραφα τὰ δύο (ἀρ. 15, 16) ἀφοροῦν, τὸ ἓνα (1757), ἀνταλλαγή ἀμπελιῶν και τὸ ἄλλο (1758) ἀγορά ἀπὸ τὸ Νικολέτο Δαμοδὸ, νεότερο ἀδελφὸ τοῦ Βικεντίου. Μία πράξη, τῆς 25 Ὀκτωβρίου τοῦ 1758, (ἀρ. 17) ἀναφέρεται σ' ἓνα μεγάλο χρέος ποὺ ἔχει συνάψει ὁ Νικολὸς ἓνα χρόνο ἐνωρίτερα ἀπὸ τὴν οἰκογένεια Τζιτζέλη, ἔχει φθάσει στὸ ποσὸ τῶν 61 χρυσῶν τζεκιניῶν και 25 λιρῶν. «Μὴν ἔχοντας τὴν ἠμπόρευση ὁ Sr Δαμοδὸς νὰ πληρώσει με ἐφετίβο σολδὴ» δίνει κτήματα του, ποὺ ἡ ἀξία τους καλύπτει μόνον τὰ 31 τζεκίγια και 18 λίρες. Τὸ υπόλοιπο χρέος παραμένει με τὸν τόκο 10% εἰς ὅσο καιρὸ θελήσουν οἱ Τζιτζελαῖοι νὰ τὸν διευκολύνουν. Τέσσερα χρόνια ἀργότερα, τὸ 1762 (ἀρ. 18), ὁ Νικολὸς βάζει ἐνέχυρο στὸν Φραγκίσκο Τζιτζέλη, για χρέος 12 χρυσῶν τζεκιניῶν, τὴ γῆ τῆς σταφίδας του στὸ Πλατύμπορο «νὰ τὴν κρατῆ και τὴν γοδέρη» ὡς ὅτου τοῦ ἐπιστρέψει τὰ χρήματα. (βλ. Πίνακα Α).

Κατὰ τὸ ἐγγραφο τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1772 (ἀρ. 19) ὁ Γιάκουμος Δαμοδὸς, ἐπίσης νεότερος ἀδελφὸς τοῦ Βικεντίου, πουλάει στοὺς ἀδελφοὺς Τζιτζέλη κτήμα του στὰ Στερνικολάτα (τὴ γῆ μόνον) ἐκτάσεως $3\frac{1}{2}$ βατζελίων, πρὸς 80 δουκάτα τὸ βατζέλι, σύνολο 280 δουκάτα.

Ἀκολουθοῦν τέσσερις πράξεις (ἀρ. 20 - 24) ποὺ ἔχουν σχέση με τοὺς δύο ἀδελφοὺς μαζί, τὸ Νικολέτο και τὸ Γιάκουμο. Τὸ 1743 (ἀρ. 20) κάνουν σεμπριά με τοὺς ἀδελφοὺς Μοσχόπουλους, τοὺς παραχωροῦν χωράφι τους στὸ Κοκκινόγειο για νὰ τὸ καλλιεργήσουν και νὰ τοὺς δίνουν τὸ ἡμισυ «ἀκοπίαστο». Τὸ 1754 (ἀρ. 21) ὁ Νικολέτος ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ ἀδελφοῦ του Γιάκουμου, ποὺ λείπει ἀπὸ τὸ νησί, τακτοποιεῖ χρέος του πρὸς τὸν Τυπάλδο Μαράτο. Τὸ ποσὸ φθάνει τὰ 40 ρεάλια. Ἐπειδὴ ὁ Μαράτος προτίθεται νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴ τοῦ χρέους «μέσω τῆς δικαιοσύνης ἀπὸ τὰ καλά τοῦ Γιάκουμου», ὁ Νικολέτος τὸν παρακαλεῖ νὰ δεχτεῖ «νὰ περιλάβῃ τὸ κρέδιτό του σὲ ὀκτὼ δόσεις», δηλαδή 5 ρεάλια κάθε Σεπτέμβριο. Ἄν δὲν τοῦ τὸ ξεπληρώσει νὰ παίρνει τὸ μερτικὸ τοῦ Γιάκουμου ἀπὸ τὴ σταφίδα στὰ Στερνικολάτα. Ἡ νοταριακὴ πράξη τοῦ Σεπτεμβρίου 1764 (ἀρ. 22) μᾶς πληροφορεῖ ὅτι τὸ 1740 οἱ Νικολέτος και Γιάκουμος εἶχαν δανειστεῖ ἀπὸ τὸν ἐκλαμπρότατο Στέλιο Χωραφᾶ, στὸ Ληξούρι 48 ρεάλια με τόκο 10% και προθεσμία ἐπιστροφῆς τὸν προσεχῆ Αὐγουστο. Τὸ χρέος ἔφθασε μετὰ 14 χρόνια, στὰ 171 ρεάλια. Ὁ Νικολέτος πληρώνει και για τοὺς δύο τὸ χρέος και ἔτσι ὁ Γιάκουμος χρωστάει στὸν ἀδελφὸ του τὸ μερίδιό του : $85\frac{1}{2}$ ρεάλια ποὺ ἀντιστοιχοῦν σὲ 17 τζεκίγια και 32 λίρες. Ἐπειδὴ ὁμοῦ πρὶν ἓνα χρόνο

τοῦ εἶχε δανείσει ὁ Νικολέτος 11 τζεκίνια, τὸ χρέος τοῦ Γιάκουμου πρὸς τὸν Νικολέτο φθάνει στὰ 28 τζεκίνια καὶ 39 λίρες. Τοῦ παραχωρεῖ γι' αὐτὸ τὴ σταφίδα του στὰ Στερνικολάτα ὥσπου νὰ τοῦ ἐπιστρέψει τὸ χρέος. Τὴν ἴδια ἡμέρα, 18 Σεπτεμβρίου 1764 (ἀρ. 23), καὶ ἀπὸ ἴδιο νοταριακὸ βιβλίο, ἀμέσως μετὰ τὴν προηγούμενη πράξη, καταχωρίζεται ἡ διανομὴ τῆς περιουσίας τῶν δύο ἀδελφῶν. Ἐπικυρώνουν δηλαδὴ ἐπίσημα τὴ μοιρασιά πού ἔχουν κάμει ἀπὸ καιρὸ στὰ πράγματά τους, «στάμπιλε καὶ μόμπιλε», σπίτια αὐλές καὶ δένδρα «ἔξω ἀπὸ τὸ πηγάδι πού τὸ ἔχουν ἀμοίραγο». Ἔτσι «ὅ,τι κρατεῖ καὶ νομέβει πάσα ἕνας νὰ εἶναι καὶ ἀγροικιέται γιὰ τέλεια μοιρασιά».

Τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1749 (ἀρ. 24), οἱ Νταμοδαῖοι : ὁ Νικολέτος ἐκπρόσωπος καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του Γιάκουμου πού λείπει ἀπὸ τὸ νησί, ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Βιτζέντζος, ὡς κληρονόμοι τῆς μητέρας τους, ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά, καὶ οἱ ἀδελφοὶ Μηνιάτηδες ἀπὸ τὴν ἄλλη : Παπὰ κύρ - Θανάσης καὶ Ἰωάννης, ἐξέλεξαν τρεῖς ἐκτιμητὲς γιὰ τὴν δεύτερη ἐκτίμηση στὰ ὑποστατικὰ πού πῆρε στὴ «βαδία» τῆς ἡ μητέρα τους, ὕστερα ἀπὸ εὐνοϊκὴ γιὰ τοὺς Μηνιάτηδες ἀπόφαση τοῦ Κολλεγίου τῶν Δώδεκα (δικαστηρίου πού λειτουργοῦσε στὴ Βενετία καὶ δικάζεε ὡς τρίτου βαθμοῦ, στὰ πλαίσια τῆς Quarantia, ὑποθέσεις μικρότερης σημασίας)²⁹. Ἡ ὑπόθεση ὅπως φαίνεται ἀνάγεται στὰ ὅσα ἀνέφερε ἡ σιόρα Φιλαντρία στὴ διαθήκη τῆς, σχετικὰ μὲ ὅ,τι τῆς πῆραν ἢ τῆς ὀφείλουν ἀπὸ τὴ «βαδία» τῆς. Ὑποθέτω ὅτι οἱ Μηνιάτηδες ἀγωνίζονται νὰ διασώσουν κτήματα πού εἶχαν ἀγοράσει ἀπὸ τὸ Φραγκίσκο ἢ τοὺς γονεῖς του καὶ σύμφωνα μὲ τὸ βενετικὸ δίκαιο συμπληρώνουν τὴν προίκα ὅταν δὲν καλύπτονται ἀπὸ τὴν περιουσία τοῦ συζύγου κατὰ τὴν ἐπιστροφή τῆς, μετὰ τὴ διάλυση τοῦ γάμου. Ἐφθασαν φαίνεται στὰ δικαστήρια τοῦ τρίτου βαθμοῦ ἐπιδιώκοντας δεύτερη ἐκτίμηση καὶ τὸ ἐπέτυχαν³⁰. (βλ. Πίνακα Β).

Στὶς πράξεις (ἀρ. 25, 26) ἐμφανίζεται ὁ τελευταῖος ἀπόγονος τῶν Δαμοδῶν, γιὸς τοῦ Νικολέτου, Στάθης. Τακτοποιεῖ στὶς 6 Ὀκτωβρίου 1782, χρέος του πρὸς τοὺς ἀδελφούς Τζιτζέλη πού εἶχε συνάψει μὲ τὸ μπάριμπα του Γιάκουμο, τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ κληρονόμος ἀπὸ τὸ 1755. Τὸ χρέος ἀνέρχεται σὲ 30 χρυσὰ τζεκίνια καὶ 8 λίρες. Τοὺς παραχωρεῖ σταφίδα στὰ Στερνικολάτα πού οἱ ἐκτιμητὲς βρῆκαν ὅτι ἔχει ἔκταση $4\frac{1}{2}$ βατζελίων καὶ ἀξία 45 τζεκίνια, ποσὸ πού ὑπερκαλύπτει τὸ χρέος. Τὴ διαφορά : 14 χρυσὰ τζεκίνια καὶ 40 λίρες εἰσέπραξε ὁ Στάθης (βλ. Πίνακα Γ). Στὴν τελευταία πράξη ὁ Στάθης, ὀκτῶ χρόνια μετὰ τὴν προηγούμενη, εἶναι πάλι χρεωμένος στοὺς ἀδελφούς Τζιτζέλη. Ὑποθηκεύει κτήματά του στὰ Στερνικολάτα, νὰ τὰ κρατήσουν ὥστε μὲ τὰ εἰσοδήματα νὰ ἐξοφληθεῖ τὸ χρέος του.

29. Βλ. Δανιὴλ Μανὶν, δ.π., σ. 11.

30. Ὁ.π., σ. 32 - 33.

Τὰ ἔγγραφα (άρ. 27, 28) εἶναι τὰ τελευταῖα. Στὸ πρῶτο (Μάρτιος τοῦ 1724) ἡ σιόρα Φιλαντρία μὲ τ' ἀρχοντόπουλά της, τὸν Sr δετόρο Βιτζέντζο καὶ τὸ Sr Γιάννη πουλοῦν σταφίδα ψιλή, 100 λίτρες ἀπὸ παχτωμένο κτῆμα τους, «στεγνὴ πραγματευτάριχη», γιὰ 30 δουκάτα, στὸν ἱεροδιάκονο Ἀνθιμο Γαλάτη.

Ἀφῆσα τελευταῖο ἓνα ἔγγραφο ὅπου συμβαλλόμενος εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Βικέντιος Δαμοδός, ὁ Sr δετόρος Βιτζέντζος. Στις 23 Ἀπριλίου τοῦ 1726 ἀγοράζει ἀπὸ τὴν ἀρχόντισσα χήρα τοῦ Νικολοῦ Κουντούρη κυράτζα Βιτώρια, χωράφι 5 ταγαρίων, εἰς τόπον εἰς τὸ βουνὸ λεγόμενον Μούρσιον, εἰς τὸ μέρος τῶν Χαβριάδων, σιὴν τιμὴ τῶν 60 δουκάτων. Ἡ πράξις αὐτὴ παρουσιάζει τὸ πρόβλημα ποὺ ἔχουμε ἐπισημάνει στὰ ἔγγραφα ἀρ. 2 καὶ 3. Στὸ τέλος, ἐνῶ ὑπογράφουν οἱ μάρτυρες, ἡ θέση τῆς πρώτης ὑπογραφῆς, ὅπου συνήθως ὑπογράφει ὁ πωλητὴς ἢ ἐκπρόσωπός του ἂν εἶναι ἀγράμματος (τὸ πιθανότερο ἐδῶ ἀφοῦ πρόκειται γιὰ γυναίκα), εἶναι κενή. Σημειώνεται καὶ ἐδῶ : Vacuo. Ἡ πράξις προέρχεται ἀπὸ τὸ ἴδιο πρωτόκολλο τοῦ Εὐσταθίου Γαλάτη³¹.

Κατὰ τὴ δημοσίευση παραθέτω τὰ ἔγγραφα μὲ τὴν ὀρθογραφία τους. Χωρίζω τὶς λέξεις καὶ γράφω μὲ κεφαλαῖα τὰ κύρια ὀνόματα καὶ τὶς λέξεις ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ στήξη, τὴν ὁποία ἀποκαθιστῶ ἐπίσης. Δὲν ἀναλύω τὶς γνωστὲς συντομογραφίες Sr : S(igno)r καὶ μρ : μ(ίσε)ρ, ὅπως ἔκαμα καὶ στὶς διαθῆκες. Στὸ τέλος παραθέτω εὐρετήριο τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν τοπωνυμίων ποὺ ἀναφέρονται στὶς πράξεις, τὰ περισσότερα διασώζονται ὡς σήμερα. Ἐπίσης λεξιλόγιο τῶν ὄρων ποὺ εἶναι συνήθως παραφθαρμένες ἰταλικὲς καὶ σπανιότερα λατινικὲς λέξεις. Δίνω ἐπίσης πίνακες τῶν κτήματων τῆς οἰκογένειας ὅπως ἐπισημαίνονται στὶς νοταριακὲς πράξεις καὶ τὶς διαθῆκες, μὲ τὴν ἔκταση καὶ τὴν ἀξία τους. Στὸ τέλος παραθέτω καὶ τὸ οἰκογενειακὸ δένδρο τῆς οἰκογένειας τῶν Δαμοδῶν καὶ κλάδο τοῦ οἰκογενειακοῦ δένδρου τῶν Μοσχόπουλων, στενῶν συγγενῶν τους. Παραθέτω ἀκόμη κλάδους τῶν οἰκογενειῶν Φωκά, Τυπάλδου Κωνσταντακάτου καὶ Τζωρτζάτου ποὺ συνδέονται ἐπίσης, ὅπως αὐτὰ προέκυψαν ἀπὸ τὸ συνδυασμὸ διάσπαρτων στοιχείων ποὺ ἐπεσήμανα σὲ νοταριακὰ ἔγγραφα ποὺ ἐμελέτησα.

Οἱ πίνακες ὅπου φαίνεται ἡ διακίνηση τῶν κτημάτων ποὺ κληρονόμησαν τὰ μέλη τῆς οἰκογένειας, οἱ διάφορες πράξεις καὶ συναλλαγές τους καθὼς ἐπίσης καὶ οἱ χρονολογικοὶ πίνακες, ὅπου σημειώνονται οἱ ἐμφανίσεις τῶν μελῶν τῆς οἰκογένειας καὶ ἡ κινητικότητα της σὲ διάστημα ἑνὸς αἰῶνος περίπου ἐπιδέχονται διάφορες ἐρμηνεῖες καὶ προσεγγίσεις.

31. Βλ. Π. Ζέπου, Ἡ παράδοσις δι' ἔγγραφου ἐν τῷ βυζαντινῷ δικαίῳ, Τόμος Κ. Ἀρμενόπουλου, Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη 1952, σ. 240 - 242.

1. Τ.Ι.Α.Κ., Νοταριακὸ Ἀρχεῖο, ἀρ. 268, Εὐστάθιος Γαλάτης, φ. 152r.
1725 Νοεβρήου 23

Τὴν σήμερον ἐνεφανήσθησαν ἐν τὸ κάτζελο ἐμοῦ νοταρήου καὶ μαρτήρων τὰ παρόντα δῆο μέρη : ἀπὸ ἓνα ὁ Sr Φρατζέσκος Νταμοδὸς καὶ ὁ Sr Γιαννάκης καὶ Sr δετόρος, πεδῆά του, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλο ὁ μρ Γιάνης Μουδήλος ποτὲ Στάθη. Τὰ παρόντα μέρη ἤλθανε εἰς τὸν παρόντα σινηβασμὸν ἐν τὸ μέσο τους καὶ δηλοῦν οὗτος : ὅτι ἐπηδὴ καὶ ἡ κληρονομηὰ τοῦ ποτὲ Σταθη Μουδήλου νὰ ἔδινε δῆο βατζέληα στάρη πάχτο τὸν ἄνοθεν Νταμοδέον ὡς κληρονόμη τοῦ ποτὲ Sr Νηκολὸ Νταμοδὸ καὶ τὸ ὀπήο πάχτο νὰ ἔδινε τὸ ἓνα βατζέλη ἢ κληρονομηὰ τοῦ ποτὲ Σταματέλου Μουδήλου ποῦνε ὁ ἄνοθεν μρ Γιάνης καὶ τὸ ἄλο νὰ τὸ ἔδινε ἢ κληρονομηὰ ποτὲ Αντρήα Μουδήλου ὡς κληρονομή ὡς κληρονόμη (sic) τοῦ πατρός τους ποτὲ Στάθη, καὶ ὁ ἄνοθεν μρ Γιάνης νὰ ἤχε κόφι τὸ μερτηκό του ὡς φένετε ἢ γραφή τῆς φραγκατζηὸ καὶ τὸ ἄλο βαντζέλη ἔδινε ἢ κληρονομηὰ τοῦ ποτὲ Ἀντρήα καὶ νὰ μὴν τὸ ἐκοροσποντιέρησε χρόνους ἐνῆα. Ἐτζη ὁ ἄνοθεν Sr Νταμοδὸς ἐστένεψε τὸν ἄνοθεν μρ Γιάνη μὲ τῆ δηκεοσίνη ὡς ἔνε κληρονόμος τοῦ ἄνοθεν πατρός του ποτὲ Στάθη στάντε πὸς ἦτανε ὀπληγάδος ὡς κληρονόμη ὀλη εἰς τὸν ρηποσεσιό, ἦτανε τὴν σήμερον εἰς τέληον σινηβασμὸν ὁ ἄνοθεν μρ Γιάνης μὲ τοὺς ἄνοθεν Sr Νταμοδέους δῆα νὰ λήψουν ἀπὸ κρήσις καὶ ἐξοδες περησότερες. Καὶ ἐφχαριστήθη καὶ ἔδοσε τοῦν ἄνοθεν ἀρχόντονε Νταμοδέονε δουκάτα δεκανηὰ τόσον δῆα τὰ φροῦτα ἔσον δῆα φραγκατζηὸν τοῦ πάχτου ὡς ἐκίνος ὀποῦ ἐγνόρησε πὸς ἢ δηκεοσίνη ἦχε τον ὀπληγάρη. Καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ἐλεφτερόνουνε τὸν ἄνοθεν μρ Γιάνη καὶ κληρονομηὰ του ἀπὸ τὸ ἄνοθεν πάχτο καὶ κράζουντε πλερομένη καὶ ἐφχαρηστημένη τόσον εἰς τὸ βατζέλη τὸ στάρη ὀσον καὶ εἰς τὰ φροῦτα. Καὶ δὲν ἔχουνε πουλῆο καμῆαν προτεσιὸν εἰς τὸ ἄνοθεν πάχτο καὶ ὁ ἄνοθεν μρ Γιάνης νὰ ἢμπορῆ νὰ ἔχη τὸ ρεγκρέσο του κόντρα στά καλὰ τοῦ ποτὲ Ἀντρήα Μουδήλου νὰ λάβη τὴν ἐφχαρήστησι. Καὶ ἔτζη ἐτελήσεν εἰς μαρτηρήας τὸν κάτοθεν καὶ θέλον βεβεόσουονε καὶ ἢ ἄνοθεν ἄρχοντες ἢ Νταμοδέη ἢπὸ χηρός τους.

Φραγγίσκος Νταμοδὸς βεβεόνω τᾶνοθεν
Βιτζέντζος Δαμοδὸς βεβεόνω ὡς ἄνοθεν
Γιάνης Νταμοδὸς βεβεόνω ὡς ἄνοθεν
παπὰ Ἀντζουλος Μοσχόπουλος μαρτυρὸ τᾶνοθεν

2. Τ.Ι.Α.Κ., Νοταριακὸ Ἀρχεῖο, ἀρ. 268, Εὐστάθιος Γαλάτης, φ. 153v
1726 Ἀπριλίου 25

Τὴν σήμερον ἐνεφανίσθησαν ἐν τὸ κάγκελο ἐμοῦ νοταρίου τὰ παρόντα δῆο μέρη, ἀπὸ ἓνα μέρος ὁ Sr Φραντζέσκος Νταμοδὸς καὶ ἀπὸ τὸ ἄλο ὁ μρ Νηκολῆς καὶ μρ Γιάκουμος καὶ μρ Βασίλης, μρ Γληγόρης, ἀδέλφη Μο-

σχοπουλάδες, κουνηάδη τοῦ ἄνοθεν Sr Νταμοδό, ἡ ὀπήη δηλοῦν οὗτος : ὅτι ἐπυδῆ νὰ ἐδήσανε ἡ ἄνοθεν ἀδελφή Μοσχόπουλη πρὸς τὸν ἄνοθεν Sr Νταμοδό σταφήδα πάχτο χηληάδα μῆα κατὰ πὸς δηλῆ ἡ γραφὴ γενόμενη εἰς τὲς πράξεις μου καὶ ἐπηδῆ της νὰ ἔλαβε ὁ ἄνοθεν Sr Νταμοδὸς δουκάτα ἑκατὸ πενήντα ἀπὸ τοὺς ἄνοθεν ἀδελφούς Μοσχόπουλους καὶ τοὺς ἐφραγκάρησε τῆ μησι χηληάδα ὡς φένετε ἡ γραφὴ γενομένη εἰς τὲς πράξεις τοῦ Ζήσιμου Γαλάτη, νοταρίου· 1725 Δεκεβροῦ προτή, τὴν σήμερον ἀκόμη λαβένη ἄλα δουκάτα ἑκατὸ πενήντα, τὰ ὀπήα τὰ λαβένη διὰ τῆ φραγκατζίον της ἄλης μισῆς χηλιάδα τῆ σταφίδα ὅπου ἤχε τους ρεστάρουνε καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τοὺς λεφτερόνη ἀπὸ τὸ ἄνοθεν πάχτο καὶ ἡ γραφὴ τοῦ πάχτου νὰ ἀγρηκέτε κομένη καὶ ὕληομένη καὶ ἡ ἄνοθεν Μοσχόπουλη ἀπὸ τὴν σήμερον νάνε ἐλέφτερη ἀπὸ τὸ αὐτὸ πάχτο. Καὶ οὗτος κράζετε πλερομένος καὶ ἐφχαρυστημένος ὁ ἄνοθεν Sr Νταμοδὸς καὶ δηὰ πύστεος ἀληθείας θέλη βεβεόσι κάτοθεν ἡπὸ χηρός του εἰς μαρτυρίας τὸ κάτοθεν τημηὸν μαρτήρων ἡπογράφοντας.

Φραγγίσκος Νταμοδὸς βεβεόνο τάνοθεν

† Vacuo

†

3. Τ.Ι.Α.Κ., Νοταριακὸ Ἀρχεῖο, ἀρ. 268, Εὐστάθιος Γαλάτης, φ. 154r

1726 Ἀπρηλήου 30

Τὴν σήμερον ἐνεφανήσθησαν ἐν τὸ κάγκελο ἐμοῦ νοταρίου τὰ παρόντα δῆο μέρη ἀπὸ τὸ ἓνα ὁ μρ Φραντζέσκος Νταμοδὸς καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ὁ Sr Γηανάκης καὶ δετόρος Βητζέντζος, πεδηά του, ὅπερ κάνοντας καὶ δηὰ τὰ ἐπήληπά τους ἀδέλφη ὅπως ἔρχοντε εἰς τὸν παρόντα συνιβασμὸν καὶ πηοῦν τὴν παρὸν ἀλαξηὰν καὶ δίνη ὁ Sr Φραντζέσκος πρὸς τὰ ἄνοθεν πεδηά του ἓνα κομάτη κοζανήτη πὸν ἔχη εἰς τόπον στὸ Βουδόσταλο, ἡγουν τῆ γῆς καὶ τὰ κλήματα ἦνε τοῦ μρ Ζήσιμου Ληκόπουλου καὶ ἡ ἄνοθεν ἀδελφή τοῦ δῆνονε δη ἀτηλαγῆ καὶ ἡσότητα κομάτη μοσχάτο πὸν ἔχουνε γῆς καὶ κλήματα εἰς τόπον στὰ Ξυλογηνάτα στοὺς ὀπήους τόπους ἐβάλανε δῆο γέροντες καλοὺς ἀνθρώπους, τὸ μρ Ζήσιμο Ληκόπουλο καὶ μρ Γηάνη Τετραδούλη, ἡ ὀπύη ἐπήγανε σοματηκὸς εἰς τοὺς ἄνοθεν τόπους καὶ ἦδαν καὶ ἐτήμησαν τὸν κοζανήτη βατζεληῖον δῆο καὶ εἰς αὔξησιν δουκάτα ὀγδοήντα καὶ τὸ μοσχάτο ταγαρήον πέντε γῆς καὶ κλήματα ὄλα δουκάτα ὀγδοήντα ὡς ὀποῦ ἡ ἀλαξηὰ γῆνετε ἡσος ἐξήσος. Καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον λυσετζάρη ὁ ἄνοθεν Sr Φρατζέσκος τὸν κοζανήτη τοῦ πεσδηόνετου καὶ τὰ ἄνοθεν πεδηά του τοῦ τζεδέρουνε τὸ μοσχάτο νὰ κάνη πάσα ἓνας ὡς θέλη καὶ βούλετε εἰς σὲ δαῦτα ἔχοντας χρέος νὰ μαντηνήρη εἰς τὸν ἕτερον. Καὶ ἔτσι ἐποίησεν καὶ ἐφχαριστήθησαν καὶ θέλουν βεβεόσουν κάτοθεν τὰ μέρη ἡπὸ χηρός τους.

Vacuo

4. Τ.Ι.Α.Κ., Νοταριακὸ Ἀρχεῖο, ἀρ. 268, Εὐστάθιος Γαλάτης

1726 Σεπτεμβρίου 23.

Τὴν σήμερον ἐνεφανήσθησαν εἰς τὸ κάγκελο ἐμοῦ νοταρίου καὶ τὸν κάτοθεν μαρτήρο, ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ὁ Sr Φρατζέσκος Νταμοδὸς καὶ πεδηά του : Sr Γιάννης καὶ Sr Βητζέντζος κάνοντας καὶ δηὰ τὰ ἐπήλιπα τους ἀδέλφια, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Mr Γιάκουμος Γαλάτης, ἡ ὀπήη δηλοῦν οὗτος, διη ἐπηδὴ καὶ νὰ ἔτρεξε κρήσι ἀνάμεσα τοὺς ἄνοθεν Νταμοδέους καὶ τὴ χήρα ποτὲ Νηκολοῦ Μηνιάτη δηὰ τὰ κλήματα τῆς σταφίδος στὰ Στερονηκολάτα δηὰ τὴν ὀπήαν ἀγκέραξε ὁ ἄνοθεν Γαλάτης καὶ ἐγήνηκε τρανστατζιὸν εἰς τοὺς 1722 Γεναρίου 16 ἐν τὸ μέσου τους, ὕγουν ἀνάμεσα τοὺς ἄνοθεν Νταμοδέους καὶ τὴν ἀφτὶν χήρα παρόντος τοῦ ἀφτοῦ Γαλάτη, καὶ ἥστερα νὰ ἀρχίνησε ἄλλη κρήσι ὁ ἄνοθεν Γαλάτης τὸν ἄνοθεν Νταμοδέον δηὰ τὰ αὐτὰ κλήματα εἰς δηνάμεος μῆας ντονατζηὸν ὅπου ἔλεγε πὸς τοῦ ἔκαμε ἡ αὐτὴ χήρα εἰς τοὺς 1721 Σεπτεμβρίου 14, καὶ νὰ τὸν ἀποφάσισε ὁ ἄνοθεν Νταμοδὸς ἀφέντε εἰς τὸν ἐξοχότατον Ρεγκημέντο μὲ ἀπόφασι γενομένη εἰς τῆς ἐνῆα περασμένου [.....] πὸν ἐφχαριστέγετε ὁ ἄνοθεν Γαλάτης καὶ λαγουδάρη ἰν φορμα κονσίληη τὴν ἄνοθεν ἀπόφασι κόντρα του γενομένη λαγουδάροντας καὶ τὴν τραζατζηὸν καμομένη 1722 Γεναρίου 16 μὲ τὴν ἄνοθεν χήρα μὴν ἔχοντας καμῆαν πρετενσιὸν ἀπὸ τὴν ντονατζηὸν του ὅσον ὅπου ννε ἰνβάληδα καὶ ἄνομη. Δηὰ τοῦτο καὶ ὁ ἄνοθεν μὲ δῆο ἀποφάσις ἀφέντε λαγουδάδες ἀπὸ τὸν ἐξοχότατον γκενεράλε εἰς τῆς ἡκοσι εὐτὰ τοῦ παρόντος στὸ νέον, νὰ τοῦ ρελασάρη ἐνοῦ βατζελλήου χοράφη στὸ Κατελαράτο ἡγουν Καρακάληα πὸν τοῦ ἡχε οζουρπάδο ἀπὸ τοὺς 1707, θέλη καὶ χαρήζει τοῦ ἄνοθεν Γαλάτη ὅλα τὰ ἄλλα φροῦτα ἔξο ἀπὸ ἐντὰ χρονόνε, τὰ ὀπήα ὀπληγάρετε νὰ τοῦ τὰ πλερόσι εἰς κάθε ἀναζήτησι ληκουδάροντας τὰ πρότα μὲ δύο γέροντες βαλμένους ντακόρδο. Καὶ οὗτος ἐπήησαν καὶ ἐφχαρηστήθησαν ἡπὸ μαρτηρίας τὸν κάτοθεν καὶ θέλουν βεβεόσουν καὶ ἡ ἄνοθεν Sr Νταμοδέη ἡπὸ κηρός τους

† Φραγγίσκος Νταμοδὸς μαρτυρὸ τάνοθεν

† Γιάννης Νταμοδὸς βεβεόνο τὰ ἄνοθεν

† Βιτζέντζος Δαμοδὸς βεβόνο τὰ ἄνοθεν

† Ἀλέξιος ἱερεὺς ὁ Δρακονταίδις μαρτυρὸ τάνοθεν

† Νικολὸς Γαλάτης μαρτυρὸ τάνοθεν

5. Τ.Ι.Α.Κ., Νοταριακὸ Ἀρχεῖο, ἀρ. 393, Ἰωάννης Γαλάτης, φ. 42v

1741 Ὀκτωβρίου 11

Τὴν σήμερον ἐνεφανίσθησαν ἐμπροσθεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτήρον τὰ παρόντα δύο μέρη, ἀπὸ ἓνα μέρος ὁ Sr Τζουάνες Νταμοδὸς καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ὁ Mr Ἀναστάσις Λικόπουλος ποτὲ Ἀντόνι, κάνοντας διὰ λόγου του καὶ διὰ

τὸν ἀδελφὸ τοῦ τὸ μρ Φραντζέσκο καθὸς φένετε ἢ προκούρα ὅπου κάτοθεν θέλι ρεαστράρο καὶ ἐπιδὶ καὶ ὁ ἄνοθεν ποτὲ μρ Ἄντόνις Λικόπουλος νὰ ἐπούλισε πρὸς τὸν ἄνωθεν Sr Νταμοδὸ τὸ σπίτι ὅπου ἦχε ἐδὸ στὰ Χαβριάτα καθὸς φένετε ἢ γραφὶ 1723 Αὐγούστου 31 ἰς τὲς πράξεις τοῦ ποτὲ Ζίσιμου Γαλάτι νοταρήου, καὶ ἐπιδὶ νὰ ἐρεστάρισε ὁ ἄνοθεν Sr Νταμοδὸς ριάλια ἦκοσι ρέστο μὲ μπουλέτι τοῦ, τὴν σήμερον ὁ ἄνωθεν μρ Ἀναστάσις ἦὸς τοῦ ἄνοθεν ποτὲ μρ Ἄντόνι περιλαβένι τὰ ἄνωθεν σολδία ἐνπροσθεν ἐμοῦ νοταρήου καὶ μαρτύρου, καὶ κράζετε πλερομένος καὶ εὐχαριστιμένος διὰ λόγου τοῦ καὶ ἀδελφοῦ τοῦ, στερεόνοντας καὶ λαουδάροντας τὴν ἄνοθεν πουλισιὰ τοῦ πατέρα τοῦ, τόσον διὰ λόγου τοῦ ὅσᾶν καὶ διὰ τὸν ἀδελφόν τοῦ, μιν ἰμπορόντας το ποτὲ κερὸ νὰ βάλουν διαφορὰν τοῦ ἄνοθεν Sr Νταμοδοῦ διὰ καμίαν ἀφορμὴν ἢ δικέομα. Οὗτος ἐπίσα καὶ ἐφχαριστήθισαν τὰ μέρη λέγοντας πὸς δὲν ξέρι γράματα ὁ ἄνοθεν μρ Ἀναστάσις. Ρεήστρο τῆς ἄνοθεν προκούρας : Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι ἀμίν. 1741 Ὀκτωβρίου 5 στὸν τόπο Ζάκινθο. Ἐνεφανίσθη ἦς τὸ κατζελο ἐμοῦ νοταρήου ὁ μρ Φραντζέσκος Λικόπουλος ποτὲ Ἄντόνι ἀπὸ τὴν νίσο τὴς Κεφαλληνίας, κάτικος ἀπὸ χρόνους εἰς τοῦτον τὸν τόπον τὴς Ζακίνθου, ἰς τὴν κοντράδα τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, γνωρισμένος ἀπὸ τοὺς κάτοθεν γραμένους μάρτιρε, ὁ ὥπιος ἦς δινάμεος τὴς παρούσης ψιφὰ καὶ ἐκλέγι διὰ καθολικὸν τοῦ ἐπίτροπον καὶ κενεράλ κουμέσιο τὸν παρόντα μρ Ἀναστάσι Λικόπουλο τὸν ἀδελφόν τοῦ νὰ ἰνμπορῆ μὲ τὴν ὀκαζιὸν ὅπου μέλι ὁ ἄφτος μρ Ἀναστάσις νὰ πάη ἐτούτες τὲς ἡμέρες ἦς τὴν Κεφαλληνίαν νὰ πουλίσι τὸ πρᾶγμα ὅπου ἔχουν, ὑποστατικά, δεντρι καὶ κάθε ἄλο ὅπου ἔχουν ἦς τὴν ἄφτι νίσο κίμενα στὰ Χαβριάτα καὶ ὄθεν ἀλοῦ νὰ ἀγρικίτε ὅ,τι πούλισι καὶ κάμι καὶ τὸ μερτικὸ τοῦ ἄφτου Φραντζέσκου τοῦ ἐνεφανίσθη καὶ πουλούντας τα νὰ ἦνε καλὰ πουλιμένα ὅσα νὰ ἦτανε ὁ ἴδιος ἐκὶ παρόν, καὶ ἂν τίχι κανένα ἀναντίο νὰ ἰνμπορῆ διὰ ὄνομά τοῦ νὰ κονπαρίρι κατέμπροσθεν τὴς δικεοσίνας νὰ κονβενίρι κάθε ἐκάστου ἀνθρώπου νὰ τοὺς ἀποφασίζι καὶ κάνι ὅτι ἦθελε ἦνε χριαζόμενο, μιν αφίνοντας τίποτες ἔξο. Καὶ ὑπόσχετε ὅτι πησί ὁ ἄνοθεν ἐπίτροπος καὶ ὅσο τι τοῦτος ἂν τίχι χρία καὶ κάμι ἄλον ἦς στὸ πόδι τοῦ νὰ τὸ κρατὶ στερεὸν βέβεον καὶ ἀμετάτρεπτον ἦς τοὺς ἐόνας τῆς μαρτιρίας τοῦ κάτοθεν Ἰωάνις Κερεφλός, Λογαράς νοτάριος διμόσιος. Ἡ ἄνοθεν προκούρα ἦνε δεβαλιτζάδα τὴν ἄφτι ἡμέρα ἀπὸ τὸν ἐξοχότατον Πέτρον Κουερίνι πρεβεδοῦρο

Παπὰ Ἄντόνις Μοσχόπουλος μαρτιρὸ τᾶνοθεν

Ἐστάθης Ἱερεὺς ὁ Μουδίλος μαρτηρῶ τὰ ἄνωθεν

6. Τ.Ι.Α.Κ., Νοταριακὸ Ἀρχεῖο, ἀρ. 393, Ἰωάννης Γαλάτης, φ. 47

1742 Σεπτεβρήου 6

Τὴν σήμερον ἐνεφανίσθισαν ἐν τὸ κάγγελο ἐμοῦ νοταρήου, ἀπὸ ἑνὰ μέρος

• **Στ Τζουάνες Νταμοδὸς** καὶ ἀπὸ τὸ ἄλο ὦ μρ **Πέτρος Γαλάτις** ποτὲ **Ντο-
κέλο**, ἢ ὀπίη ἴλθαν ἡς στοῦ μπαρόντα τέλιον σινιβασμὸν καὶ δῆνι ὁ ἄνοθεν
Γαλάτις τοῦ ἄνοθεν **Στ Νταμοδὸ** τὰ κλίματα τὶς σταφίδος στὸ Πλατιμπόρο
ἔσο ἢ γὶς ἦνε τὶς ἐκκλίσιας, μιράζουν ἀπὸ τὰ πέντε δίο, τὰ ὀπία κλίματα
ἔχι ἀκιστάδα ὁ ἄφτὸς **Γαλάτις** ἀπὸ τὸ **Νικολὸ Μοσχόπουλο** ποτὲ **Δράκου**
διὰ δουκάτα ἐνιὰ τὶς ξετίμοσις ὡς φ'νετε ἢ γραφὴ ἡς τὲς πράξεις εἰς 1737
18, τὰ ὀπία δουκάτα τοῦ τὰ ἐμέτρησε ὁ ἄνοθεν **Στ Νταμοδὸς** ἔμπροσθεν
ἔμοῦ καὶ μαρτίρον σὸα καὶ ἀνελιπὲς καὶ τὰ ἐπερίλαβε ὁ ἄνοθεν μρ **Πέτρος**
καὶ κράζετε πλερομένος καὶ ἐφχαριστημένος λησεντζάροντας ὁ ἄφτὸς **Γα-
λάτης** ἀπὸ τῆ σήμερον τὰ ἄνοθεν κλίματα πρὸς τὸν ἄνοθεν **Νταμοδὸ** νὰν τα
ἔχη εἰς στήν ἐξουσίαν του νὰν τα κάμι ὡς θέλι καὶ βούλετε ἠπόσχοντας ὁ
ἄνοθεν μρ **Πέτρος** νὰ ὀφίλι καὶ νὰ μαντενιέρη τὸν ἄνοθεν **Στ Νταμοδὸ** ἀπὸ
κάθε ἐναντίοιτα σὲ κάθε κερὸ μὲ τὰ ἐπίληπά του καλὰ παρόντα καὶ μέλοντα.
Ὅστος ἐσυμφόνισαν τὰκόρδο τὰ μέρη εἰς μαοτυρία τοῦ κάτοθεν μινιξέροντας
νὰ βεβεόσι ὁ ἄνοθεν μρ **Πέτρος**.

— **Εὐστάθιος** ἱερεὺς ὁ **Μοδίλος** μαοτυρὸ τὰ ἄνοθε

— (**Ἄντω**)νις **Βουτζινᾶς** μαοτυρὸ

7. T.I.A.K., Νοταριακὸ Ἄρχεῖο, ἀρ. 407, I, Λάσκαρης Γαλάτης, σ. 77

1744. Ἰουλήου 14

Τὴν σήμερον ἐνεφανήστισαν ἔμπροσθεν ἔμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρον οἱ
παρόντες : μρ **Γιάννης** καὶ μρ **Ἄντρη**ς ἀδελφοὶ **Γαλατάδες** ποτὲ μρ **Σπήρου**
οἱ ὀπήοι, ὄντας χρεοφελέτες διὰ λόγου τους καὶ ὡς κληρονόμι ποτὲ μάνας
τους ἠνσὸληδουμ πρὸς τὸν **Στ Ἰοάννη Νταμοδὸ** ρηάληα ἔντεκα καὶ λήτρες
σὸτὰ κεφάλη καὶ διάφορον μὲ καουτζηὸν 1741 Νοεμβρήου 8 γινομένη ἠπὸ
χηρὸς μου καὶ νοταρητάδα εἰς τὲς δέκα τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὸ λήμπρο τῆς
ἄκζηνητάς τὴν ὀπήαν κάτοθεν θέλη ρεγιστράρομε, καὶ μὴν ἔχοντας τὸ μὸδο
νὰ δόσουν τὰ ἄνοθεν σολδία, εὐχαριστήθησαν καὶ τζεδέρον πρὸς τὸν ἄνοθεν
Στ Νταμοδὸ νοδησγὸδο τὸ χωράφη ὀποῦ ἔχουν εἰς τὰ **Θοδορητζάτα** ὄσον
καὶ ἦον ἐστή, διὰ δουκάτα τοῦ τόπου ἐξήντα ἠγκλοῦζο τὸ ἄνοθεν χρέη, ὄθεν
ἠδοῦ ὀποῦ κατέμπροσθεν ἔμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρων ἐμέτρησεν ὁ ἄνοθεν
Στ Νταμοδὸς τὸ ἐπηληφθὲν ἔος τὰ δουκάτα ἐξήντα καὶ τὸ ἔλαβαν εἰς τὰς
χῆρας τους οἱ ἄνοθεν ἀδελφοὶ λησεντζάροντες ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ ἄνοθεν
χωράφη τοῦ **Στ Νταμοδοῦ** διὰ πλερομήν τοῦ ἄνοθεν χρέους καὶ διὰ τὸ ἐπή-
ληπιον ὀποῦ σήμερον ἔλαβον μὲ ὀμπληγατζηὸν τοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ νὰ ὀφε-
λαῦν καὶ διαφεντάρουν τὸν ἄνοθεν ἀκουηζητόρο εἰς κάθε καιρὸν σημούλ καὶ
ἠνσὸληδουμ μὲ ἐπήληπα τους καλὰ παρόντα καὶ μέλοντα καὶ σωματικὸς καὶ
ὄθοντας εἰς τοὺς διατεταγμένους καιροὺς τὰ ἄνοθεν σολδία νὰ ἠμποροῦν
νὰ λαβένουν ὀπήσο τὸ ἄνοθεν ἠποστατικό τους καὶ θέλουν βεβαιόσουν εἰπὸ

χηρός τους. Ρεγῆστρο τοῦ σκρήτου : 1741 Νοεμβρίου 8, Τὴν σήμερον σβένη ἢ παρούσα χήρα ποτὲ Σπύρου Γαλάτη, ὀνόματι κυράτσα Καλομήρα ἀνταμὸς μὲ τὰ πεδιά της τὸ μρ Γιάννη καὶ μρ Ἀντρέα ἠνσόληδουμ ἀπὸ τὸ Sr Γιαννάκι Νταμοδὸ ρηάληα ἐνήα, τὰ ὁποῖα τὰ λαβένουν δαηκὰ καὶ ὀμπληγάρουντε ἠνσόληδουμ νὰ τοῦ τὰ ἐπιστρέφουν σὲ κάθε του ἀναζή. . . .

8. T.I.A.K., Νοταριακὸ Ἀρχεῖο, ἀρ. 407, I, Λάσκαρης Γαλάτης, σ. 80 - 81

1744 Αὐγούστου 10

Τὴν σήμερον ἐνεφανίστη ἔμπροσθεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρων ὁ παρὼν μρ Γιάννης Βουτζηνᾶς, ποτὲ Ἀντωνίου, ποτὲ Βασίλη, ὁ ὀπίθος ὄντας χρεοφελέτης πρὸς τὸ Sr Γιαννάκη Νταμοδὸ, ρηάληα ἠκοσηέξη νρ 26 καιφάλη καὶ διάφορο μὲ κκουτζηὸν 1741 Νοεμβρίου 4, γινομένη ἠπὸ χηρός τοῦ μρ Γιάννη Γαλάτη νοταρήου καὶ νοτηφηκάδα εἰς τῆς πέντε τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὸ λίμπρο τῆς ἀτζιανητάς, τὴν ὀπήαν κάτοθεν θέλη ρεγκεστράρουντε καὶ μὴ ἔχοντας τὸ μὸδο νὰ δόση τὰ ἄνωθεν σολδία εὐχαρηστήθη καὶ δήνη καὶ πουλῆ πρὸς τὸν ἄνωθεν Sr Νταμοδὸ τὰ κλήματα τῆς σταφίδος εἰς τὸν Κοφηνά, ὄπου ἢ γῆς ρεστάρη τεῦ ἄνωθεν Βουτζηνᾶ, ταγαρήο εὐτά, πλέον ὀληγότερο ὄσα ἐστήν, νὰ μοιράζουν εἰς τὴ μέση, ἦγουν τὸ μῆσὸ ἢ γῆς καὶ τὸ ἄλο μῆσὸ τὰ κλήματα, εἰς τὰ ὁποῖα κλήματα ἔβαλαν ντακόρδο τὰ μέρη δύο γέροντες, καλοὺς ἀνθρώπους, τὸ μρ Γιάννη Μουδήλο καὶ μρ Θεοδορῆ Ληκόπουλο, οἱ ὀπήη ἐπύγαν σοματικὸς εἰς τὰ ἄνωθεν κλήματα καὶ τὰ ἦδαν καὶ τὰ ἦβραν εἰς σὲ καπατζητὰ ὡς ἄνωθεν καὶ ἐτήμησαν μὲ τὸν Θεὸν καὶ μὲ τὴν ψυχὴ τευς καὶ μὲ τὸν ὄρκον εἰκόνα κκὶ ὀποῦ ἔκαμαν ἔμπροσθεν ἐμοῦ καὶ μαρτύρων διὰ τιμὴν δικέαν καὶ καθολικὴν πουλησιὰν δουκάτα ἀπὸ λίτρες ἔξη τὸ ἕνα : σαράντα τρήα καὶ λίτρες δύο, ἦγουν ρηάλβα κ' τέσσερα ὡς ἄνωθεν, καὶ ἦδοῦ ἀπὸ τὴν σήμερον λησεντζηάρη ὁ ἄνωθεν Βουτζηνᾶς τὰ ἄνωθεν κλήματα πρὸς τὸν ἄνωθεν Sr Νταμοδὸ καὶ τὰ ἔχη εἰς τὴν ἐξουσιάν του νὰ τὰ κάνη ὡς θέλη καὶ βούλετε, ἠπόσχοντας ὁ ἄνωθεν Βουτζηνᾶς νὰ ὀφελῆ καὶ διαφεντέρη τοῦ ἄνωθεν Sr Νταμοδὸ ἀπὸ κάθε ἐναντηότητα σὲ κάθε καιρὸν μὲ τὰ ἐπήληπα του καλὰ παρόντα καὶ μέλοντα καὶ σοματικὸς καὶ δύνοντας τὲς γαζέτες εἰς τοὺς διατεταγμένους καιροὺς νὰ ἠμπορῆ νὰ τὰ ξαγοράζη χωρὶς ἐμπόδιο. Οὗτος ἐσηνφόνησαν ντακόρδο τὰ μέρη καὶ θέλει βεβαιόση ὁ ἄνωθεν Βουτζηνᾶς ἠπὸ χηρός του. Ρεγῆστρο τοῦ σκρήτου : 1741 Νοεμβρίου 8 : 4 : Τὴν σήμερον λαβένη ὁ παρὼν μρ : Γιάννης Βουτζηνᾶς ποτὲ Ἀντώνη τοῦ ποτὲ Βασίλη, ἀπὸ τὸ Sr Γιαννάκη Νταμοδὸ ρηάληα ἠκοση, γρ. 20, τὰ ὀπήα τὰ λαβένι δαηκὰ καὶ ὀμπληγάρουντε ναν τοῦ τὰ ἐπιστρέφῃ εἰς σὲ κάθε του ἀναζήτηση μὲ τὸ κάμπηο τους, λήποντας νὰ εἶναι στενεμένος σοματικὸς καὶ μὲ τὰ καλὰ του παρόντα καὶ μέλοντα καὶ ὀπήος ἄλος πρεζεντάρη τὸ παρὼν νὰ λαβένη τὴν εὐχαρίστηση εἰς μαρτυρίας τοῦ κάτωθεν

καὶ θέλη βεβαιόση καὶ ὁ ἄνοθεν Βουτζηνᾶς ἀπὸ κηρός. Γιάννης Βουτζηνᾶς βεβαιόνο Παπὰ Ἀντώνης Μοσχόπουλος μαρτυρῶ τὰ ἄνοθεν — Φραγκήσκος Μοσχόπουλος μαρτυρῶ, Γιάννης Γαλάτης νοτάριος. Ρεστάροντας τὸ ἄνωθεν ἀνεῖρε εἰς τὰ χέρια τοῦ ἄνοθεν Sr Νταμοδὸ διὰ καουτέλα του εἰς μαρτυρήας τῶν κάτοθεν, καὶ ἡ γέροντες λένε πῶς δὲν ἤξευδρον γραμματα

- Γιάνης Βουτζινᾶς βεβεόνο τὰ ἄνοθεν
- Εὐστάθης Ιερὲς ὁ μουδίλος μαρτηρὸ τὰ ἄνοθεν
- Πέτρος Γαλάτης μαρτηρὸ τὰ ἄνοθεν

9. Τ.Ι.Α.Κ., Νοταριακὸ Ἀρχεῖο, ἀρ. 407, I, Λάσκαρης Γαλάτης

1744 Δεκεμβρίου 21

Τὴν σήμερον ἐνεφανήστη ἔμπροσθεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρο, ὁ παρὼν με Φραγγίσκος Βουτζηνᾶς ποτὲ Ἀντρέα ὡς ὀπίης ὄντας χοροφελέτης διὰ λόγου του καὶ οἱ κληρονόμοι τοῦ ποτὲ Παναγιώτη ἀδελφοῦ του ἠνσοληδουμ πρὸς τὸν Sr Τζουάνε Νταμοδὸ ρηάληα δεκαενητὰ καὶ λήτρες ἕξη κεφάλη καὶ διάφορον με καουτζηὸν 1740 Νοεμβρίου 9, γινομένη ὑπὸ κηρός μου καὶ νοτηφηκάδα εἰς τὴν 25 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὸ λήμπρο τῆς ἀτζηανητᾶς τὴν ὀπίηαν κάτοθεν θέλομεν ρεγηστράρη καὶ μὴν ἔχοντας τὸ μὸδο νὰ δόση τὰ ἄνοθεν σολδία εὐχαριστήθη νὰ τζεδέρη καὶ πουλήση καὶ παντελῶς ἐλευθερόση πρὸς τὸν ἄνωθεν Sr Νταμοδὸ τὸ χοράφη ὅπου ἔχη εἰς τὰ Θεοδορετζάτα βατζελήον δύο πλέον ὀληγότερον ὅσον ἐστὶ... μιον τοῦ αὐτοῦ Sr Νταμοδό, περ τρεμοντάνα καὶ περ λεβάντε τους Δημαρας, στὸ ὀπίηον χοράφη ἔβαλαν ἀμφότερός τους τὸ μερ Ληνάρδο Μοσχόπουλο ποτὲ Δημήτρη καὶ Δημήτρη Γαλάτη ποτὲ Ἀντόνη, οἱ ὀπίη πῆγαν σοματικὸς καὶ τὸ ἦσαν καὶ τὸ ἔχορπατήσαν καὶ ἦβραν εἰς σὲ κπατζητὰ ὡς ἄνοθεν καὶ ἐτίμησαν διὰ τμηὴν δικαίαν ὡς καλὸς ἐγνόρησαν με τὸν Θεὸν καὶ με τὴν ψυχὴν τους καὶ με δροκον ἠκονηκὸν ὅπου ἔκαμαν δουκάτα ἀπὸ λήτρες ἕξη τὸ ἔαν ἕκατὸν ἠκοση γρ. 120 ὡστε ὅπου κάνοντας καλὰ τὰ ἄνοθεν ρηάληα δεκαενητὰ καὶ λήτρες ἕξη. Ρεστάρη νὰ λάβη ὁ ἄνοθεν Βουτζηνᾶς ἀκόμη ρηάληα πενήντα δύο καὶ λήτρες τέσσαρες, τὰ ὀπίηα ρηάληα τὰ ἐμέτρησε ὁ αὐτὸς Sr Νταμοδὸς κατέμπροσθὲν ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρον εἰς σὲ τόσα τζεκήνια χορησὰ καὶ ρέστο μονέδα καὶ τὰ ἔλαβε εἰς τὰ χέρηα του ὁ ἄνωθεν Βουτζηνᾶς καὶ κράζετε πλερομένος καὶ εὐχαριστημένος μὴν ἔχοντας πλέον καμίαν ἄλην πρετενσηὸν περὶ πλέον, ρηνουτζηάρον τὰ μέρη κάθε μπενεφήτζηο ἄλης ξετήμοσης ἀτζετάροντας τὴν παρὼν διὰ πρότη καὶ ἦστερη, λησεντζηάροντας ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ ἄνοθεν χοράφη του αὐτοῦ Sr Νταμοδοῦ καὶ κληρονομίας του νὰν τὸ κάνη ὡς θέλη καὶ βούλετε, ὑπόσχοντας ὁ ἄνωθεν Βουτζηνᾶς νὰ ὀφελῆ καὶ διαφεντέρη τὸν ἄνοθεν ἀκουηζητόρο καὶ κληρονομία του εἰς κάθε καιρὸν με τὰ ἐπίληπα του καλὰ, παρόντα καὶ μέλοντα καὶ σοματικὸς ἐπήησαν καὶ εὐχαρη-

στήθησαν καὶ θέλη βεβαιόση καὶ ὁ ἄνωθεν Βουτζηναῖς ὑπὸ χηρός του. Ρεγή-
 στρο τοῦ σκρήτου : 1740 Νοεμβρίου 9. Τὴν σήμερον λαβένουν ἠνσόληδουμ
 οἱ παρόντες μρ Φραγγίσκος καὶ μρ Παναγιώτης, ἀδελφοὶ Βουτζηνάδες ποτὲ
 Ἄντρηά ἀπὸ τὸ Sr Γιανάκη Νταμοδὸ ρηάλια δέκα τέσερα τὰ ὀπῆα τὰ λα-
 βένουν δανηκὰ καὶ ὀμπληγάροντε ἠνσόληδουμ νὰ τοῦ τὰ ἐπηστρέψουν εἰς
 σὲ κάθε του ἀναζήτηση μὲ τὸ κάμπηο τους καὶ λίποντες νὰ εἶναι στενεμένη,
 μὲ τὰ καλά τους παρόντα καὶ μέλοντα καὶ ὀπνος ἄλος πρετεντάρη τὸ παρὸν
 νὰ λαβένη τὴν εὐχαρίστηση εἰς μαρτυρήας τῶν κάτοθεν καὶ θέλη βεβαιόση
 ὁ ἄνωθεν μρ Φραγγίσκος διὰ λόγου τευ καὶ ἀδελφὸ του ἐπειδὴ καὶ δὲν ἤξεύρη
 γράματα Φραγγίσκος Βουτζηναῖς βεβαιόνο διὰ λόγου μου καὶ διὰ τὸν ἀδελ-
 φόν μου Νικολὸς Μοσχόπουλος μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν. Ρεστάροντας τὸ ἄνωθεν
 σκρήτο εἰς τὰ χέρηα του αὐτοῦ Sr Νταμοδου διὰ καουτέλα του εἰς μαρτηρήας
 τοῦ κάτοθεν καὶ θέλη βεβειόση καὶ ὁ παπὰ κὺρ Ἄντώνης Μοσχόπουλος βαλ-
 μένος ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν ξετημοτάδες ἐπειδὴ καὶ δὲν ἤξεύρουν γράματα.

10. Τ.Ι.Α.Κ., Νοταριακὸ Ἄρχεῖο, ἀρ. 407, I, Λάσκαρης Γαλάτης, σ. 239

1752 Νοεμβρίου 21

Τὴν σήμερον ἐνεφανήστησαν ἔμπροσθεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρον οἱ
 παρόντες ἀπὸ ἓνα μέρος ὁ Sr Τζουάνες Νταμοδὸς καὶ ἀπὸ τὸ ἄλο ὁ μρ : Νι-
 κολὸς Βουτζηναῖς ποτὲ Ζήσιμου, οἱ ὀπῆη δηλεῦντος ὅτι ἐπειδὴ καὶ εἶχαι ἀγο-
 ρασμένο ὁ ἄνωθεν Sr Νταμοδὸς ἀπὸ τὸ μρ Φραγγίσκο Βουτζηναῖ τὸ χοράφη
 εἰς τὰ Θεοδορατζάτα, ὡς φένετε ἢ γραφὴ γεγομένη 1744 Δηκεμβρήου 21 εἰς
 τὲς πράξεις μου διὰ δουκάτα ἑκατὸν ἦκοση, ἦνε ριάλια εὐδομήκοντα δύο καὶ
 θέλοντας ὁ ἄνωθεν Βουτζηναῖς νὰ τὰ ξαγοράση ὡς προσημιότερος, ἐμέτρησε
 τὰ ἄνωθεν ρηάλια εὐδομίντα δύο ὀπεν ἠμπορτάρη ἢ αὐτὴ ξαγορὰ καὶ περὴ
 πλέον ἐμέτρησεν ἄλα ρηάλια ὀκτὸ διὰ τὰ μιγορσμένα ὀποῦ ἐπρετεντέρισεν
 ὁ ἄνωθεν Sr Νταμοδὸς, ὀπεν γίνοιτε ὄλα ριάλια ὀγδοήντα καὶ τὰ ἐπερίλαβε
 εἰς τὰς χήρας του ὁ αὐτὸς Sr Νταμοδὸς καὶ κράζετε πλερομένος καὶ εὐχαρι-
 στημένος εἰς τὴν αὐτὴν ξαγορὰ καὶ μιγοραμένα λισεντζάροντας ἀπὸ τὴν
 σήμερον τοῦ ἄνωθεν Βουτζηναῖ νὰν τὸ κάνη ὡς θέλει καὶ βούλετε. Οὗτος ἐπίη-
 σαν εἰς μαρτυρίας τοῦ κάτοθεν καὶ θέλη βεβεόση ὁ Sr Νταμοδὸς ὑπὸ χηρός του

Γιάννης Νταμοδὸς ἔλαβα καὶ βεβεόνω τὰ ἄνωθεν

Νικολὸς Κουρούκλης μαρτυρὸ

Πέτρος Γαλάτης μαρτηρὸ

11. Τ.Ι.Α.Κ., Νοταριακὸ Ἄρχεῖο, ἀρ. 393, Ἰωάννης Γαλάτης φ. 77v

1748 Σεπτεβρίου 12

Τὴν σήμερον ἐνεφανήσθη ἔμπροσθεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρον ὁ παρὸν

με Γεράσιμος Βουτζηνᾶς ποτὲ Καλογήρου ὁ ὠπῆος οὔτος χρεοφελέτης πρὸς τὸ Sr Τζουάνε Νταμοδὸ ρηάλια ἡκοσένα καὶ λίτρες ἕξη, κεφάλη καὶ διάφορο, με καβουτζηὸν 1740 Νοενβρήου 2, γενομένη ἡπὸ χηρὸς τοῦ με Λεφτέρη Γαλάτη νοταρίου καὶ νοταρηκάζα εἰς τὶς ἡκοσιπέντε τοῦ ἀφτοῦ μηνὸς εἰς τὸ λήμπρο τῆς ἀτζηανητάς, τὴν ὀπήαν κάτοθεν θέλη ρεηστράρομε καὶ μὴν ἔχοντας τὸ μὸδο νὰ δόσι τᾶνοθεν σολδῆα, ἐφχαρηστήθι νὰ τζεδέρη καὶ πουλήσι πρὸς τὸν ἀνο κῆρ Νταμοδὸ τὰ κλήματα τῆς σταφήδος εἰς τὶς Παλιές βατζελήου ἐνάυμησι, πλέον - ὀλιγότερο, ὀποῦ ἢ γὶς ὕνε τοῦ ἀνοθεν Γαλάτη μηρασιὸν ἀπὸ τὰ πέντε δῆο, ὕγουν τρύα ἢ γῆς καὶ δύο τὰ κλήματα καὶ τὸ ἀλόνη εἰς τὸν Μπλατύμπορο, καθὸς εἶναι χορησμένο, στὰ ὀπήα ἄβαλαν ἀνοφοτεροῦς τους τὸ με Θεοδορῆ Λυκόπουλου ποτὲ Ζήσιμου καὶ με Ζύσιμο Μοσχόπουλο ποτὲ Φοτηνοῦ ἢ ὀπήη ἐπῆγαν σοματικὸς καὶ τὰ ἦδαν καὶ τὰ ἦβραν ὄσε καπατζητὰ τὰ κλήματα ὄς ἀνοθεν καὶ τὰ ἐτήμησαν με τὴν ψυχὴν τους καὶ με ὄρκον ὕκονηκὸν ὀποῦ ἐκάμανε δουκάτα τριάντα ἀπὸ λίτρες ἕξῆκοντα καὶ τ' ἀλόνη δουκάτα τρῆα καὶ λίτρες δύο ὄστε ὀπου ρεστάρη νὰ λάβη ἀκόμη ὁ ἀνοθεν Sr Νταμοδὸς ρηάλη ἕνα καὶ λίτρες ἕξη, τὰ ὀπήα σολδία τὰ ἐμέρτησε ὁ ἀνοθεν Βουτζηνᾶς καὶ τὰ ἐπαρέλαβε ὁ Sr Νταμοδὸς καὶ δὲν ἔχη ἄλη προτεσιὸν δῆα δάφτα λητσεντζάροντας ἀπὸ τὴν σῆμερον τὰ ἀνοθεν κλήματα καὶ ἀλόνη τοῦ ἀφτοῦ Sr Νταμοδὸ καὶ κληρονομίας του νὰ τὰ κάνη ὄς θέλει καὶ βούλετε ἡπόσχοντας ὁ ἀνοθεν Βουτζηνᾶς νὰ ὄφλῆ καὶ δηαφεντέρη τὸν ἀνοθεν Sr Νταμοδὸ καὶ κληρονομία του εἰς καθέτερον ὀπου ὕχε λάβη ἐνόχλησιν με τὰ ἐπίληπά του καὶ ἄλα παρόντα καὶ μέλοντα. Ρεῆστρο τοῦ σκρήτου : 1740 Νοενβρήου 2. Τὴν σῆμερον λαβένη ὁ παρὸν με Γεράσιμος Βουτζηνᾶς ποτὲ Καλογήρου ἀπὸ τὸ Sr Γηανάκη Νταμοδὸ ρηάληα δόδεκα, νρ. 12, τὰ ὀπήα τὰ λαβένη δουκάτα 15(;) ὄμπληγάρετε νὰ τοῦ τὰ ἐπιστρέψη σὲ κάθε του ἀναζήτηση με τὸ κάμπηο τους καὶ λίποντας νὰ ἐνε στενεμένος με τὰ καλά του παρόντα καὶ μέλοντα καὶ νὰ λαβένη τὴν εὐχαρίστηση τόσον ἀνωθεν Sr Νταμοδὸς ὄσον καὶ ὀπηος ἄλος ἔχε πρεζεντάρη τὸ παρὸν εἰς μαρτύρηση τοῦ κάτοθεν μὴν ηξέροντας ὁ ἀνοθεν Βουτζηνᾶς νὰ βεόσι. Φραγγίσκος Βουτζηνᾶς μαρτυρὸ τὰ ἀνοθεν, Ἀναστάσης Βαλιάνος μαρτυρὸ τὰ ἀνοθεν, Λάσκαρης Γαλάτης νοτάριος. οὔτος ἐπήησαν καὶ ἐφχαριστήθισαν ρεστάροντας τὸ ἀνοθεν σκρήτο εἰς τὰ χέρηα τοῦ Sr Νταμοδὸ δῆα καουτέλα του εἰς μαρτυρήας του κάτοθεν.

Φραγκίσκος Βουτζηνᾶς μαρτυρῶ τὰ ἀνοθεν

Στάθης Λουβέρδος μαρτιρὸ τὰ ἀνοθεν

12. T.I.A.K., Νοταριακὸ Ἀρχεῖο, 407, I, Λάσκαρης Γαλάτης, φ. 88

1744 Νοεμβρίου 12

Τὴν σῆμερον ἐνεφανίστησαν ἔμπροσθεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ τὸν κάτοθεν

μαρτύρων ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ὁ Sr Τζουάνες Νταμοδὸς καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἡ παρούσα χήρα ποτὲ Ἀντρέα Βουτζηναῖ, ὀνόματι κυράτσα Λευκοσήα, ἀνταμὸς μὲ τὰ πεδιά της, τὸ μρ Σοτήρη καὶ μρ Βασήλη οἱ ὀπήη πηοῦν τὴν παρὸν ἀνταλαγή, καὶ δῆνι ὁ ἀνοθεν Sr Νταμοδὸς πρὸς τὴν ἀνοθεν χήρα καὶ πεδιά της τὶ σταφήδα εἰς τὸν Κοφηνῆ, ἦγουν τὴ γῆς καὶ τὰ κλήματα εἶναι τὸν ἀνοθεν Βουτζηνάδων, ἐκεῖνα ὅπου τοῦ εἶχε πουλήσουν εἰς τὴν 21 τοῦ ἀπερασμένου μηνὸς ὡς ἡ γραφή εἰς τὲς πράξεις μου καὶ ἡ ἀνοθεν χήρα καὶ πεδιά της δῆνον τοῦ αὐτοῦ Sr Νταμοδοῦ τὸ ἀμπέλι μωσχάτο, γῆς καὶ κλήματα εἰς τὰ Γράμπελα καὶ τὰ κλήματα εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ποῦ ἡ γῆς εἶναι τῆς χήρας τοῦ ποτὲ Στάθη Βόρου, εἰς τὰ ὀπήα ἠποστατικὰ ἔβαλαν ἀμφοτέρους τοὺς δύο γέροντες καλοὺς ἀνθρώπους, τὸ μρ Ἀηνάρο (;) Μωσχόπουλο καὶ μρ Γιάννη Μουδήλο οἱ ὀπήη ἐπῆγαν σοματικὸς ἀπάνου εἰς τὰ ἀνοθεν ἠποστατικὰ καὶ τὰ ἦδαν καὶ τὰ ἐχοροπάτησαν καὶ τὰ ἦβραν εἰς σὲ καπατζητά: τὴ σταφήδα εἰς τὸν Κοφηνῆ βατζελήου ἐνὸς ἡμῆση πλέον ὀληγότερον εἰς σὲ βαλὸρ δουκάτα ἐνενήντα γρ. 90, καὶ τὸ ἀμπέλι εἰς τὰ Γράμπελα ταγαρήον τρηόν, δουκάτα ὀγδοήκοντα καὶ τὰ κλήματα στὸν αὐτὸν τόπον δουκάτα δέκα, ὅπου γῆνοντε δλα ἐνενήντα γρ. 90, ὡς καθὸς ἐγνόρησαν μὲ φόβον Θεοῦ καὶ μὲ τὴν ψυχὴν τοὺς καὶ μὲ ὄρκον ἰκονικὸν καὶ ὅπου ἡ αὐτὴ ἀνταλαγή γῆντε ἦσος ἐξήσου λητζεντζηάροντας ἀπὸ τὴν σήμερον εἰς τὸν ἕτερον νὰ ἔμπη εἰς τὸ ποσέσο τοῦ ἠποστατικοῦ ὅπου ἔλαβε μὲ τὴν ἀνταλαγή νὰ τὸ κάμη ὡς θέλη καὶ βούλετε ἠπόσχοντας τὰ μέρη νὰ διαφεντέρη ὁ εἰς τὸ ἕτερον ἀπὸ κάθε ἐναντιότητα τὸν ποτὲ καιρὸν οὔτος ἐπήησαν καὶ εὐχαριστήθησαν εἰς μαρτυρίας τὸν ἀνοθεν καὶ θέλη βεβαιόση ὁ παπὰ κυρ Ἀντώνης ὁ Μωσχόπουλος βαλμένος ἀπὸ τοὺς ἀνοθεν γέροντες καὶ θέλη βεβαιόση ὁ Sr Νταμοδὸς καὶ ἡ ἄλλη λένε πῶς δὲν ἠξεύρουν γράματα.

παπὰ Ἀτόνις Μωσχόπουλος βαλμένος ἀπὸ τοὺς ἀνοθεν γέροντες βεβέονο δηὰ λόγου τοὺς

— Γιάννη Νταμοδὸς βεβέονω καὶ ὑπόσχομε τὰ ἀνοθεν

— Γιάννης Γαλάτης μαρτυρῶ τὰ ἀνοθεν

13. T.I.A.K., Νοταριακὸ Ἀρχεῖο, ἀρ. 401, I, Λάσκαρης Γαλάτης, φ. 106

1745 Νοεμβρίου 19

Τὴν σήμερον ἐνεφανήστηκαν ἐν τὸ κάτζελο ἐμοῦ νοταρίου καὶ τὸν κάτοθεν μαρτύρων τὰ παρόντα δύο μέρη, ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ὁ Sr Τζουάνης Νταμοδὸς τοῦ Sr Φραντζέσκου καὶ ἐκ τοῦ ἑτέρου ὁ Sr Βαγγέλης Πομόνης ποτὲ Παύλου, τὰ ὀπήα μέρη ἦλθαν εἰς τὸν παρόντα συνηβασμὸν καὶ δῆνη καὶ πουλῆ καὶ παντελῶς ἐλευθερόνει ὁ ἀνοθεν Sr Νταμοδὸς πρὸς τὸν ἀνοθεν Sr Πομόνη τὰ κλήματα τῆς σταφήδος εἰς τόπον εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννη, ὅπου ἡ γῆς εἶναι δηκὴ του, εἰς τὰ ὀπήα ἔβαλον ντακόρδο δύο γέροντες καλοὺς ἀν-

θρώπους, τὸ μο Φραγγήσκο Σκαλζούνη ποτὲ Μάρκου καὶ μο Ἀναστάση Μοσχόπουλο ποτὲ Παναγιότη οἱ ὀπήη ἐπῆγαν σοματικὸς εἰς τὰ ἄνοθεν κλήματα καὶ τὰ ἦδαν καὶ τὰ ἐξετήμησαν δουκάτα δεκοκτὸ ἐπηδῆ καὶ νὰ εἶνε ξεπουρβουλομένα ἀποδαύτα καὶ τόσο τὰ ἐγνόρισαν μὲ τὸν Θεὸν καὶ μὲ τὴν ψυχὴν τους καὶ μὲ ὄρκον ἰκονικὸν ὅπου ἔκαμαν τὰ ὀπήη δουκάτα ἦτουν ἀπὸ λήτρες ἔξει τὸ πάσα ἓνα. Τὰ ἐπροτεντάρισε ὁ ἄνοθεν Sr Πομόνης ἔμπροσθεν ἐμοῦ καὶ μαρτύρων καὶ τὰ ἐπερήλαβεν ὁ ἄνοθεν Sr Νταμοδὸς καὶ κράζετε πλερομένος καὶ εὐχαριστημένος λησεντζάροντάς τα ἀπὸ τὴν σήμερον νὰν τὰ κάνη ὡς θέλη καὶ βούλετε ἠπόσχοντας ὁ ἄνωθεν Sr Νταμοδὸς μὲ τὰ ἐπίλπιά του καλὰ παρόντα καὶ μέλλοντα νὰ ὀφελεῖ καὶ διαφεντάρη τὸν ἄνοθεν Sr Πομόνη ἀπὸ πᾶσα ἐναντιότητα ὅπου εἶχε τάχα τὸν ποτὲ καιρόν. Οὗτο ἐπῆσαν καὶ εὐχαριστήθησαν εἰς μαρτυρίας τὸν κάτοθεν καὶ θέλει βεβαιόση καὶ ὁ Sr Νταμοδὸς.

Γιάννης Νταμοδὸς βεβεόνω τὰ ἄνοθεν

Ἀναστάσιος Βαλιάνος μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν

Φραγγίσκος Βουτζηνᾶς μαρτυρῶ τὰ ἄνοθεν

14. Τ.Ι.Α.Κ., Νοταριακὸ Ἀρχεῖο, ἀρ. 407, II, Λάσκαρης Γαλάτης, φ. 85

1759 Ὀκτωβρίου 7

Τὴν σήμερον ἐν τὸ κάγγελο ἐμοῦ νοταρίου ἐνεφανίστησαν τὰ παρόντα δύο μέρη ἀπὸ τὸ ἓνα ὁ παπὰ κὺρ Στάθης, μο Γηγόρης καὶ μο Ἀθανάση, ἀδέλφια Μουδηλάδες ποτὲ Γιάνη καὶ ἐκ τοῦ ἑτέρου ὁ Sr Γιάνης Νταμοδὸς ποτὲ Sr Φραντζέσκου, ὁ ὀπιός πουλῆ πρὸς τοὺς ἄνοθεν ἀδελφοὺς Μουδηλάδες τὰ κλήματα τῆς σταφίδος εἰς τὸν Πλατήμπορο ὅπου ἡ γῆ εἶνε τῆς ἐκκλησίας μας, μιράζον ἀνὰ πέντε ἦγουν τρία ἡ γῆς καὶ δύο τὰ κλήματα εἰς τὰ ὀπήη ἔβαλαν δύο γέροντες καλοὺς ἀνθρώπους τὸ μο : Σπήρο Μοσχόπουλο ποτὲ Δημήτρη καὶ Δημήτρη Λυκόπουλο, οἱ ὀπήη ἐπῆγαν τὰ ἦδαν καὶ τὰ ἐτήμησαν δουκάτα ἀπὸ λήτρες ἔξη τὸ ἓνα δέκα γρ. 10 τὰ ὀπήη τὰ ἐμέτρησαν οἱ ἄνωθεν ἀδελφοὶ Μουδηλάδες καὶ τὰ ἐπερίλαβεν ὁ ἄνοθεν Sr Νταμοδὸς καὶ κράζετε πλερομένος καὶ εὐχαριστημένος καὶ ἠδοῦ ἀπὸ τὴν σήμερον τὰ λησεντζάρη καὶ τζιδέρη πρὸς τοὺς ἄνοθεν ἀδελφοὺς Μουδηλάδες νὰ τὰ ἔχουν εἰς τὴν ἐξουσία τους νὰν τὰ κάνουν ὡς θέλουν καὶ βουλονται, ὑπόσχοντας ὁ αὐτὸς Sr Νταμοδὸς μὲ τὰ ἐπίλπιά του καλὰ νὰν τοὺς διαφεντέρη ἀπὸ κάθε ἐναντιότητα τὸ ποτὲ κερό. Οὗτος ἐπῆσε εἰς μαρτυρίας τοῦ κάτοθεν θέλη βεβεόση καὶ ὁ Sr Νταμοδὸς ὑπὸ χηρός του

Γιάννης Νταμοδὸς βεβεόνω

Δημήτρις Μοσχόπουλος μαρτυρῶ

15. Τ.Ι.Α.Κ., Νοταριακὸ Ἄρχεῖο, ἀρ. 393 Γαλάτης Ἰωάννης, φ. 113ν

1757 Ἀπριλίου 14

Τὴν σήμερον ἀνεφανήσθισαν ἔμπροσθεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτήρον τὰ παρόντα δύο μέρη, ἀπὸ ἓνα μέρος ὁ Sr Παναγῆς Πηλαρνός, ποτὲ Sr Δημήτρη, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ὁ Sr Νηκολέτος Νταμοδός, ποτὲ Sr Φραντζέσκου, ἡ ὁποίη ἦλθαν εἰς τὸν παρόντα σινηβασμὸν καὶ πηοῦν τῇ μπαρὸν ἀντιλαγῆν. Δίνῃ ὁ ἄνοθεν Sr Πυλαρνός τοῦ ἄνοθεν Sr Νταμοδὸ κομάτη ἀμπέλη κόκινο, τῇ γῆς ποὺ τὰ κλήματα ἦνε τοῦ Δυμήτρη Γαλάτη ποτὲ Χρηστοδόδουλου, καὶ κομάτι χοράφη ἀπὸ κάτου ἀπὸ ἀμπέλη, ὡσον καὶ ἔτζη, τὰ ὀπήα συν- πληάζουνε : τὸ ἀμπέλη πὲρ τρεμοντάνα τοῦ ἄνοθεν Sr Νταμοδὸ καὶ πὲρ μπονέντε, μαήστρο περ συρόκο, τοῦ ἄνοθεν Sr Παναγῆ καὶ τὸ χωράφη συμπληάζει πὲρ λεβάντε ληκη. Καὶ ὁ ἄνοθεν Sr Νταμοδός τοῦ δύνῃ κομάτη ἀμπέλη μοσχάτο εἰς τὸν ἀφτὸν τόπον στὰ Στερνικολάτα τῇ γῆς, τὰ κλήματα ἔνε τοῦ Σπύρου Τετραδούλη, συμπληάζει περ τρεμοντάνα καὶ πὲρ πονέντε, μα(ή)στρο τοῦ Sr Νταμοδὸ καὶ πὲρ συρόκο τοῦ ἄνοθεν Sr Πυλαρνοῦ, εἰς τὰ ὀπήα ἐβάλανε ντακόρδο δύο γέροντες πραχτηκούς, ἡ ὁποίη ἐπῆγαν στὸ Μη- τηκόζη πάνου εἰς τὰ ἄνοθεν ὑποστατηκὰ καὶ τὰ ἦδαν καὶ τὰ ἐχοροπάτησαν καὶ τὰ ἦβραν ἠσὲ καπατζητά : τὸ ἀμπέλη καὶ χοράφη τοῦ Sr Πηλαρνοῦ, βατζελήου μησοῦ, πλέον - ὀληγότερον, καὶ ὕσὲ βαλὸρ δηὰ τρηάντα ἔξη καὶ τὸ ἀμπέλη τοῦ Sr Νταμοδὸ ταγαρήου ἐνοῦ ὕμησι, πλέον - ὀλιγότερον καὶ ὕσὲ βαλὸρ δηὰ τμημή ὅς ἄνοθεν δουκάτα ἦκοσι ὅστε ὡπου ἀβαντζάρη ὁ ἄνωθεν Sr Πυλαρνός δουκάτα δεκάξη, τὰ ὀπήα δεκάξη δουκάτα τὰ ἐμέτρησε ὡ ἄνοθεν Sr Νταμοδός ἠσὲ δήο τζεκήνηα χρησᾶ καὶ τὰ ἐπεραλαβε ὁ ἄνοθεν Sr Πηλαρνός, ὅστε ὡπου μὲ τὸ ἀμπέλη καὶ σολδήα ὅπου ἔδοσε ὁ Sr Ντα- μοδός ἔγηνε ἡ ἀντηλαγῆ ἦσος - ἐξήσος, καὶ ἠδοῦ ἀπὸ τὴν σήμερον ἐμπένουν ὕσ νομῆ καὶ ποσεισιὼ καὶ κηρηότητα κάθε ἓνας ἦσ εκήνο ὅπου ἔλαβε ἠστ' ἀνταλαγῆ, ἦγουν καταμόδος τὸ ἀμπέλι καὶ χοράφη εἰς τὰ Στερνηκολάτα νὰν τὰ κάνη ὅς θέλη καὶ βούλετε καὶ ὁ Sr Πυλαρνός εἰς τὸ ἀμπέλη καὶ σολ- δῆα ὅπου ἔλαβε νὰν τὰ κάνη ὅς θέλη καὶ βούλετε, ὑπόσχοντας τὰ μέρη νὰ δηαφεντέρη ὁ ἦς τὸν ἔτερον ἀπὸ κάθε ἐναντηότητα ὅπου ἦχε σινέβη τότε τὸ κερό. οὔτος ἔπαυσαν καὶ ἐφχαρηστήθισαν εἰς μαρτηρήας τὸν κάτοθεν καὶ θέλουν βεβεόσουν καὶ τὰ μέρη ὑπὸ χηρός τους ἐξεκαθαρήζοντας ὡτη ὁ γέροντες τυμητὲς ἔνε ὡ Sr Δημήτρη Πυλαρνός, ποτὲ Sr Σπήρου καὶ μρ Βασίλης Φραντζηος ποτὲ Ἀντζουλη, δηὰ τὸ ὀπήων θέλη βεβεόσι ὡ ἄνοθεν Sr Δημή- τρη Πυλαρνός δηὰ λόγου του δηὰ τούτων ἔατοῦ ἐπειδὴ καὶ δὲν ἠξέρω νὰ γράψω

Νικολὸς Νταμοδός βεβαιώνω τ' ἄνοθεν

Παναγῆς Πυλαρνός ἐτίμισα καὶ βεβεόνο διὰ λόγου μου καὶ τὸ κολέγα μου, ἐπιδὶ τι καὶ δὲν ξέρι νὰ γράψω

Παπα Ἀντόνιος Μοσχόπουλος μαρτιρῶ

Ὁ Νικόλαος ὑεροδιάκονος Βουτζινᾶς μαρτιρῶ

16. Τ.Ι.Α.Κ., Νοταριακὸ Ἀρχεῖο, ἀρ. 393, Γαλάτης Ἰωάννης, φ. 117

1758 Ὀκτωβρίου 18

Τὴν σήμερον ἐνεφανήσθισαν ἔμπροσθεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρον τὰ παρόντα δὴο μέρη : ἀπὸ ἓνα μέρος ὁ Sr Νηκολέτος Νταμοδὸς ποτὲ Sr Φραντζέσκου καὶ ἀπὸ τὸ ἄλο μέρος Γηάνης Ληβαθινὸς ποτὲ Ἀναστάσι, ἡ ὀπήη ἔλθανε τὴν σήμερον ἰς τὸν μπαρόντα σινηβασμὸν ἐν τὸ μέσον τους, καὶ δὴνη καὶ πουλὴ καὶ παντελῶς ἐλεφθερώνη ὡ ἄνοθε Ληβαθινὸς πρὸς τὸ Sr Νταμοδὸ ἓνα κομάτη χοράφη ὡπου ἔχη στὸν Καρακάληα πλησίον τοῦ Sr Βασίλη Μοσχόπουλου, περ πονέντε, μαήστρο καὶ πὲρ λεβάντε ποτάμη καὶ πὲρ σιρόκο τοῦ Sr Πέτρου Κατζαήτη, εἰς τὸ ὡπήο χοράφη ἐβάλανε ντακόρδο δὴο γέροντες καλοὺς ἀνθρώπους, τὸ μρ Γηόργιο Μοσχόπουλο ποτὲ Φραγγηὰ καὶ τὸ μρ Τηπαλδὴ Μοσχόπουλο ποτὲ Δημήτρη, ἡ ὀπήη ἐπῆγαν σοματηκὸς καὶ τὸ ἐχοροπάτησαν καὶ τὸ ἤβραν ἡσὲ καπατζητὰ βατζελήου μησοῦ καὶ ἡσὲ βαλὸρ δουκάτα ἡκοσι ρ(ηάλια) 20, ἀπὸ λῆτρες ἔξη τὸ ἓνα τὰ ὡπήα δουκάτα τὰ ἐμέτρησα ὡ ἄνοθεν Sr Νταμοδὸς ἡσὲ τόσα τζεκήνηα χρησὰ καὶ ρέστο μονέδα, καὶ τὰ ἐπαρέλαβε ὁ ἄνοθεν Ληβαθινὸς μὲ τὰ ὀπήα κράζετε πλερομένος καὶ ἐφχαρηστημένος, καὶ ἡδου ἀπὸ τὴν σήμερον μπένη ἡσὲ νομὴ καὶ ποσεσιὸ καὶ κηρηότητα ὁ ἄνοθεν Sr Νταμοδὸς εἰς τὸ ἄνοθεν χοράφη νὰν τὸ κἀνη ὅς θέλη καὶ βούλετε ἡπόσχοντες ὁ ἄνοθεν Ληβαθινὸς νὰ ὀφελῆ καὶ δηαφεντέρη τὸν ἄνοθε ἀγοραστή ἀπὸ πάσα ἐναντηότητα μὲ τὰ ἐπίληπά του καλὰ παρόντα καὶ μέλοντα καὶ μαρτηρήας τοῦ κἀνοθεν καὶ θέλη βεβεόση καὶ ὁ ἄνοθεν Ληβαθινὸς ὑπὸ χηρὸς τοῦ γι ἄνοθεν τιμητὲ δὲν ἡξεύρουν γράματα νὰ ὑπογράψουν

Ἰωάνης Λιβαθινὸς βεβεώνω

Εὐθὴμ... ἱερομόναχος μαρτυρῶ

17. Τ.Ι.Α.Κ., Νοταριακὸ Ἀρχεῖο, ἀρ. 352, Χριστόδουλος Μάνεσης

Adi Nov. 1758 fu nottifigato nel libro dep :

1758 Ὀκτωβρίου 25

Τὴν σήμερον κατ' ἔμπροσθεν ἐμοῦ Νοταρίου ἐνεφανίσθισαν οἱ παρόντες ἀπὸ ἓνα μέρος ὁ Sr Φραντζέσκος καὶ Sr Παναγῆς, ἀδέλφια Τζιτζελαῖοι διὰ λόγου τους καὶ ὡς κληρονόμοι τοῦ ποτὲ Ἀναστάση πατρός του, καὶ ἐκ τοῦ ἑτέρου ὁ Sr Νικολὸς Δαμοδὸς ποτὲ Sr Φραντζέσκου. Τὰ αὐτὰ μέρη ἐσηφώνισαν καὶ πιγενόντας δεμπιτόρος ὁ ἄνωθεν Sr Νυκολὸς πρὸς τὸν ἄνωθεν Sr Παναγῆ Τζητζέλη ἡσὲ ἀούρεο καβιδάλ, τζεκήνια χρησὰ ἐνιᾶ καὶ